

Motion till riksdagen 2005/06:Sk521

av **Anne Marie Brodén (m)**

Friskvård för egenföretagare

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om behovet av en modernisering av beskrivningen av vad som avses med personalvårdsförmåner.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att ändra personalvårdsförmånerna så att dessa också omfattar egenföretagare i enmansföretag och handelsbolag.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att slopa beloppsbegränsningen av personalvårdande friskvårdsförmåner.

Motivering

Ohälsan i arbetslivet är så utbredd och orsakar samhället så stora kostnader att alla medel som kan bidra till ett bättre hälsoläge måste tas i anspråk. För de många långtidssjukskrivna och förtidspensionerade, innebär arbetsoförmågan passivitet och mänskligt lidande. Arbetsgivare och företag belastas av kostnader för sjukskrivningar och bortavaro och tvekar om nyanställningar.

Samhället har inte råd att ha så många människor utanför arbetsmarknaden som nu. Vi går dessutom mot en generationsväxling på arbetsmarknaden när 40-talisterna börjar uppnå pensionsåldern. Prognoserna visar att vi då får räkna med brist på arbetskraft.

Varje åtgärd som leder till ett friskare arbetsliv innebär således vinster för såväl individer som näringsliv och i hög grad för samhället i stort. Men arbetet mot ohälsan är komplext och kräver naturligtvis många olika åtgärder från samhällets sida men också aktiviteter ute på företagen och i privatlivet. I denna blandning av insatser är massagebehandlingar och annan kroppsterapi, som förebyggande friskvård mot ohälsa, en underskattad resurs.

Varannan svensk som arbetar på kontor efterfrågar möjligheten till massage på arbetet. Både män och kvinnor i alla åldrar rankar massagebehandling främst, om man får välja friskvårdsaktivitet. Det visar den s.k. Kontors-

Fel! Okänt namn på

barometern, som på Vasakronans uppdrag frågat 1000 kontorsanställda om vilken friskvårdstjänst de helst vill ha för att må väl och kunna fungera maximalt i sitt arbete.

De märkbara effekterna av regelbundna massagebehandlingar är många, bl.a. mindre spänningar i axlar och nacke, sänkt stressnivå samt färre problem med musarm. Många av effekterna är kopplade till den utsöndring av lugn- och ro-hormonet oxytocin som frigörs vid beröring.

Insikten om att friskvård, massage och andra kroppsterapier har positiv påverkan i arbetet för ett friskare arbetsliv, med färre sjukskrivningar och ohälsa som följd, har bl.a. lett till att dessa åtgärder och behandlingar numera ingår bland personalvårdsförmåner och är skattefria upp till en viss nivå. Dock kvarstår de ålderdomliga beskrivningarna av dessa tjänster och en beloppsbegränsning för skatteavdraget.

Inte minst arbetsgivarinträdet och arbetsgivarnas skyldighet till medfinansiering innebär att företagen borde få större möjligheter att investera i förebyggande friskvård än vad de har idag. Det är inte rimligt med det nuvarande kostnadstaket för hur mycket pengar arbetsgivaren ska få lägga på träningskort, massage eller andra friskvårdsåtgärder per anställd och år, särskilt som det inte finns motsvarande begränsning för kontorsmöbler, datorutrustning eller kompetensutveckling.

I dag är reglerna dessutom skrivna så att avdragsrätten enbart gäller anställda. Det innebär att egenföretagare i enskild firma och handelsbolag inte kan utnyttja den.

Reglerna bör därför ändras till att också omfatta egenföretagare.

Jag anser att nuvarande beloppsbegränsning skall slopas och att förmånsbeskattningen vidgas till att också omfatta egenföretagare i enskild firma och handelsbolag och att bestämmelserna av personalvårdsförmånerna anpassas till dagens verklighet genom att skrivningarna moderniseras.

Reglerna om skattefri motion och annan friskvård har visserligen förenklats och förtydligats fr.o.m. beskattningsåret 2004, med hänvisning till att formerna för motionen utvecklats och sättet att utöva motionen förändrats. Dock kvarstår begrepp som att skattefriheten ska omfatta endast motion eller annan friskvård av ”mindre värde” och ”enklare slag” och beskrivningar som ”personalvårdsförmåner vilka syftar till att skapa trivsel i arbetet eller liknande...”. Dessa beskrivningar är passiva och för arbetsgivaren föga förpliktigande. För att en arbetsgivare ska satsa på sin personal och en friskare arbetsmiljö, måste han/hon ges större handlingsfrihet. Den ökade handlingsfriheten bör kombineras med villkoret att företaget/organisationen skall följa en plan för hälsoarbetet och redovisa detta i hälsobokslutet.

Stockholm den 5 oktober 2005

Anne Marie Brodén (m)